

Aşk'tan da Üstün

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Kasım 2013

Altı yedi yaşlarında var yoktum. Teknolojiden günümüzdeki kadar nasiplenemediğimiz yıllardı. Çocukluk işte, hele ki o zamanlar evin tek çocuğu olarak, sıkıcı geçirdi uzun yaz tatilleri. Okula o yıl başlayacaktım bu yüzden de kitaplarla henüz içli dışlı değildim. Yapabildiğim her türlü yaramazlığı yapardım evin sınırları içerisinde, yorgun düşünce de yığılıp kalırdım. Bu seferki durağım ise, pikabın başına geçip, ne kadar kırk beşlik plak varsa onları dinlemek olurdu. Ev halkının maruz kaldığı, benim ise dinlemekten keyif aldığım saatlerdi.

Hele ki rahmetli Zeki Müren'in dillerden düşmeyen şarkıları vazgeçilmezdi benim için. Sevdiklerimi sil baştan dilerdim bir yandan da eşlik ederek... Anlamalarını anlayarak, anlamayarak. Bir şarkısı vardı ki; tam anlamıyla favorimdi: Aşk'tan da üstün... Aşk neydi ki, ya ondan ne üstün olabilirdi...

Jenerasyon farkı işte: Şimdiki çocuklarla kıyaslanmak mümkün müydü o yıllar. Bırakın bilgisayarı, cep telefonunu televizyon sahibi olanlar bile parmakla gösterilirdi. Zamanımızda yasaklar vardı, belki bizimkiler fazla abartıyordu ama günümüzle mukayese bile edilemez o zamanki tutumlar. Tanıdık tanımadık herkesin sürekli birbirine "aşkım" diye hitap ettiği, duyguların ve değerlerin yozlaştığı bir süreç olarak ele alırsak içinde bulunduğumuz yılları, o zamanlar oldukça tutucuymuş herkes doğrusu. Hele ki aşk kelimesinin o yıllarda ulu orta telaffuzu sanırım pek rağbet görmüyordu. Sadece filmlerde ve şarkılarda anılan bir kelime idi.

Dedim ya; aşk ve aşktan üstün diye bir tabir takılmıştı aklıma. Çocukluk akli işte; bu soru ve sorunun cevabı ne olabilirdi ki... Gidip annemin yanına, utana sıklıkla sormuştum bu ahret sorusunu. Cevabını az çok tahmin etsem de, iyi ve net bir açıklama bekliyordum. Diğer yandan da hissediyordum boyumu aşan bir soru olduğunu. Bir tabu olduğu hakkında da şüphelerim yok değildi hani...

Aldığım cevap, hala dün gibi aklımda: "Aşk, sevmektir. Ailen olarak biz seni nasıl seviyorsak ya da sen bizi nasıl seviyorsan, anlatabildim mi..."

Yeteri kadar açıklayıcı bir cevaptı ya da değildi belki de ama eksik bir şeyler de saklıydı bu cevabın içinde. O zaman neden filmlerdeki kahramanlar bu kadar üzgün, zaman zaman mutlu, zaman zaman da tutarsızdı o halde eğer ki birbirlerini seviyorlarsa ve neden sürekli ağlayıp, göz yaşları döküyorlardı. Karışık bir durumdu işin aslı.

Utanıp sıkıldığım, daha dün gibi aklımda.

Ve hemen hemen her şarkıda geçen bu kelimedede vardı bir tuhafılık yoksa yanılıyor muydum...

Ya şimdi... Gerçek mi, hayal mi yoksa sadece üç harfin tesadüfen bulunduğu bir gramer hatası mı... Belki de göstermelik bir kelime, herkesin peşinden koştuğu, başka duygularla karışan, olması gereken mi yoksa insanları hatadan hataya sürükleyen.

Ya hissedilenler...

Masumiyetle eş değer olması gerekirken, kirletilen bir duygu belki de. Belki de bir ütopya, herkesin gözünde abarttığı.

Ama gerçek olan bir şey var ki; insanları peşinden sürükleyen, sihirli bir duygu. Gizemini de mütemadiyen muhafaza etmekte. Olanlar olması gerektiği gibi değil ya da beklentiler gerçekleşmediğinde büyük bir hayal kırıklığı yaşanabiliyor...

İnsanoğlunun çözemediği ve sırrını ebediyete karar koruyacak, İlahi Aşka kadar uzanan kutsal bir yolculuk aslında Aşk...

Her an pusuda bekleyen ve bilinmezliklerle dolu olarak da hayatımızda olmaya devam edecek...